

Περιμένετε να περάσει ο καύσωνας

Ματί Βίονικ

Διασκευή: Κωνσταντίνα Μούρτου

Διανομή

Φρουρός των ανθρώπινων δικαιωμάτων 1

Φρουρός των ανθρώπινων δικαιωμάτων 2

Φρουρός των ανθρώπινων δικαιωμάτων 3

Άνθρωπος 1

Άνθρωπος 2

Άνθρωπος 3

Άνθρωπος 4

Άνθρωπος 5

Άνθρωπος 6

(Στη γραμμή που ορίζει το σύνορο ανάμεσα στη γη του πουθενά και το πεδίο των ανθρώπινων δικαιωμάτων)

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Φρουρός 1: Ποιος είναι εκεί; Στοπ! Μην κουνηθείς!

Φρουρός 2: Ένα βήμα να κάνεις, κινδυνεύεις να περάσεις παράνομα τα σύνορα.

Φρουρός 3: Και ό,τι είναι παράνομο, μπορεί να στραφεί εναντίον σου.

Άνθρωπος 1: Μα θέλω να περάσω τα σύνορα.

Άνθρωπος 2: Έφυγα, να γλιτώσω από τον πόλεμο.

Άνθρωπος 3: Έφυγα, να γλυτώσω από τη φρίκη.

Άνθρωπος 4: Έφυγα, να γλυτώσω από τον θάνατο.

Άνθρωπος 5: Η πατρίδα μου δεν υπάρχει πια.

Άνθρωπος 6: Κόπηκε σε δύο, σε τρεις, σε τέσσερις.

Άνθρωπος 1: Σε πολλές πατρίδες που πολεμάνε μεταξύ τους.

Άνθρωπος 2: Θέλω να περάσω αυτά τα σύνορα.

Άνθρωπος 3: Γιατί δεν ανήκω πια σε καμιά από τις πατρίδες που ξεπήδησαν μέσα από την παλιά, μεγάλη πατρίδα μου.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Φρουρός 1: Εθνικότητα;

Άνθρωπος 4: Δεν έχω πια εθνικότητα.

Άνθρωπος 5: Εθνικότητά μου είναι η γη.

Άνθρωπος 6: Εθνικότητά μου είναι ο ουρανός με τ' άστρα πάνω από το κεφάλι μου.

Άνθρωπος 1: Εθνικότητά μου είναι τα πουλιά που πετάνε πάνω από τα σύνορα.

Άνθρωπος 2: Θέλω να έχω την ίδια εθνικότητα με τα πουλιά που πετάνε πάνω από τα σύνορα.

Άνθρωπος 3: Θέλω να έχω την ίδια εθνικότητα με τα σύννεφα που κάνουν βόλτες πάνω από τη γη.

Άνθρωπος 4: Εθνικότητά μου είναι ο άνεμος.

Άνθρωπος 5: Θέλω να έχω τα ίδια δικαιώματα με τον άνεμο, με τα πουλιά, με τ' αστέρια του ουρανού.

Άνθρωπος 6: Τη μυρωδιά από τα ανθισμένα λουλούδια την νιώθετε; Θέλω να έχω τα ίδια δικαιώματα με τα ανθισμένα λουλούδια.

Άνθρωπος 1: Βλέπετε αυτό το ωραίο ηλιοβασίλεμα; Θέλω να έχω τα ίδια δικαιώματα με το ηλιοβασίλεμα.

Άνθρωπος 2: Τα ίδια δικαιώματα με τις εποχές του χρόνου.

Άνθρωπος 3: Τα ίδια δικαιώματα με τη χειμερινή ισημερία, με την εαρινή ισημερία.

Όλοι οι άνθρωποι: Να! Ήρθε το χιόνι.

Άνθρωπος 4: Ε τόσον καιρό που περιμένουμε στα σύνορα, μας πρόλαβε ο χιονιάς.

Άνθρωπος 5: Δεν είναι όμορφες οι νιφάδες του χιονιού; Θέλω να έχω την αξιοπρέπεια των νιφάδων του χιονιού. Να μου αναγνωρίσουν αυτή την αξιοπρέπεια.

Άνθρωπος 6: Ούτε περισσότερο ούτε λιγότερο. Μόνο την αξιοπρέπεια των νιφάδων του χιονιού.

Άνθρωπος 1: Να μου δώσουν το δικαίωμα να είμαι αξιοπρεπής, όπως είναι και οι νιφάδες του χιονιού.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Φρουρός 2: Βρίσκεσαι στα σύνορα των παγκόσμιων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ένα βήμα να κάνεις, θα περάσεις παράνομα στο πεδίο των παγκόσμιων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, παγκοσμίως αναγνωρισμένο και παγκοσμίως σεβαστό.

Φρουρός 3: Ένα βήμα να κάνεις, και θα βρεθείς παράνομα στο πεδίο των απόλυτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της απόλυτης ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Φρουρός 1: Όμως, θα σε βοηθήσουμε να περάσεις νόμιμα στο πεδίο των απόλυτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της απόλυτης ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Φρουροί: Θα δεις...

Φρουρός 2: Και από τη στιγμή που θα περάσεις στο πεδίο των απόλυτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της απόλυτης ανθρώπινης αξιοπρέπειας, θα μπορέσεις να ξαναγεννηθείς, να ξεκινήσεις μια καινούργια ζωή και να αποκτήσεις την αίσθηση της παγκόσμιας αξιοπρέπειας.

Φρουρός 3: Αλλά πρέπει πρώτα να μας δείξεις τα χαρτιά σου. Έχεις διαβατήριο σε ισχύ;

Άνθρωπος 2: Δεν έχω διαβατήριο.

Άνθρωπος 3: Το μόνο μου διαβατήριο είναι ότι κρυώνω.

Άνθρωπος 4: Το μόνο μου διαβατήριο είναι ότι πεινάω.

Άνθρωπος 5: Οι νιφάδες του χιονιού, για να φτάσουν στη γη, δεν χρειάζονται διαβατήριο.

Φρουρός 1: Πάντως, δεν μπορούμε να σε γράψουμε σαν νιφάδα χιονιού.

Φρουρός 2: Είμαστε ένας οργανισμός που εφαρμόζει αυστηρά τους κανόνες.

Φρουρός 3: Και ένας απ' αυτούς τους κανόνες λέει πως κάθε άνθρωπος πρέπει να έχει νόμιμο χαρτιά.

Φρουρός 1: Για μας, λοιπόν, κάθε ανθρώπινο ον ισούται με ένα νόμιμο χαρτί.

Άνθρωπος 6: Α, πολύ ποιητικό τρόπο έχετε να βλέπετε τα πράγματα!

Άνθρωπος 1: Ένα ανθρώπινο ον είναι μια κόλλα χαρτί γεμάτη υπογραφές, άγνωστες οι περισσότερες. Πολύ ποιητικό, πραγματικά.

Άνθρωπος 2: Γι' αυτό λέω, γράψε με σαν νιφάδα χιονιού.

Άνθρωπος 3: Πρώτα πρώτα, η νιφάδα του χιονιού είναι κατάσπρη σαν το χαρτί.

Άνθρωπος 4: Αντί να εφαρμόσετε τον κανόνα

Φρουρός 2: «Ένας άνθρωπος ισούται με μια κόλλα χαρτί»

Άνθρωπος 5: Βάλτε με στον κανόνα

Άνθρωπος 6: «Ένας άνθρωπος ισούται με μια νιφάδα χιονιού»

Άνθρωπος 1: Για δες τι ωραίο κείμενο γράφουν οι νιφάδες του χιονιού στο διάστημα, έτσι που πέφτουν!

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Φρουρός 3: Πολύ αργά, για να σε γράψω σαν νιφάδα χιονιού. Ο χειμώνας πέρασε. Αρχίζει η περίοδος των βροχών.

Φρουρός 1: Δεν θα μου πεις τώρα να σε γράψω και σαν σταγόνα της βροχής! Ή σαν καταιγίδα;

Άνθρωπος 2: Ναι! Η ζωή μου όλη μια καταιγίδα ήταν.

Άνθρωπος 3: Μη με ρωτάται από πού έρχομαι και τι έκανα στο παρελθόν. Μέχρι να φτάσω στα σύνορα των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ήμουν μια καταιγίδα. Η παιδική μου ηλικία, οι σπουδές μου, ο γάμος μου, η πολιτική μου στράτευση, τα ιδανικά μου, οι ταπεινώσεις μου, μια καταιγίδα ήταν.

Άνθρωπος 4: Αντί να ζητάτε να σας διηγηθώ τη ζωή μου, γράψτε στα χαρτιά σας πως μια καταιγίδα παρουσιάστηκε σήμερα εδώ και ζητάει πολιτικό άσυλο στο πεδίο της παγκόσμιας αξιοπρέπειας.

Φρουρός 2: Πολύ αργά. Η εποχή των βροχών πέρασε. Είμαστε μες στο κατακαλόκαιρο. Έρχεται καύσωνας. Δύσκολο να δουλέψεις με τέτοιες συνθήκες. Θα περιμένεις να περάσει ο καύσωνας.

Άνθρωπος 5: Μα είναι ωραία με τον καύσωνα. Μιας και η ζωή μου ήταν ως τώρα μια καταιγίδα, θα 'θελα από δω και πέρα να είμαι στη ζέστη.

Άνθρωπος 6: Ένας καύσωνας είναι η ζωή μου. Θέλω να φεύγω από τους σταθμούς, να εξαφανίζω τις στιγμές.

Άνθρωπος 1: Θέλω να ζήσω όπως ζει η φωτιά. Γρήγορα.

Άνθρωπος 2: Γιατί η ζωή δεν θα κάνει άλλο υπομονή μ' εμένα.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Φρουρός 3: Δυστυχώς, πρέπει να περιμένεις. Το αίτημά σου, για την ώρα, έχει μπλοκαριστεί.

Άνθρωπος 3: Καταλαβαίνω. Δεν το χωνέψανε οι υπολογιστές σας.

Φρουρός 1: Πραγματικά οι υπολογιστές μας δεν μπορούν να επεξεργαστούν το αίτημά σου. Οι απαντήσεις σου είναι πολύ παράξενες. Στη στήλη «Εθνικότητα» έχεις γράψει

Άνθρωπος 4: «Χρώμα του ανέμου»

Φρουρός 2: Στη στήλη «Τελευταία μόνιμη κατοικία» έγραψες

Άνθρωπος 5: «Ορυχεία»

Φρουρός 3: Στη στήλη «Θρησκεία» λέει

Άνθρωπος 6: «Ουρανός γεμάτος ιπτάμενα ελάφια»

Φρουρός 1: Στη στήλη «Σπουδές» σημειώνεις

Άνθρωπος 1: «Αναμνήσεις της παιδικής ηλικίας»

Φρουρός 2: Στη στήλη «Οικογενειακή κατάσταση» έγραψες

Άνθρωπος 2: «Θεραπευτήριο για τους άλλους»

Φρουρός 3: Στη στήλη «Φύλο» αναφέρεις

Άνθρωπος 3: «Αρχάρια»

Φρουρός 1: Στη στήλη «Χρονολογία και τόπος γέννησης» έχει ένα ποίημα.
(Ποίημα)

Φρουρός 2: Δεν είναι σωστό αυτό. Δεν είναι καθόλου σωστό. Να γράφεις ποίημα στη στήλη «Χρονολογία και τόπος γέννησης»

Φρουρός 3: Δεν έχει καμία χρησιμότητα. Έτσι κι αλλιώς, οι υπολογιστές μας δεν μπόρεσαν να επεξεργαστούν το ποίημα, έπαθαν εμπλοκή. Τους ξεχαρβάλωσες. Βλέπεις εκείνον τον καπνό;

Άνθρωπος 4: Τον βλέπω.

Όλοι: Μαύρος καπνός. Κατάμαυρος.

Άνθρωπος 5: Ανεβαίνει στον ουρανό.

Άνθρωπος 6: Και μολύνει τον αέρα.

(Οι υπολογιστές καταστρέφονται)

Φρουρός 1: Είναι ο καπνός από έναν υπολογιστή μας, που έπαθε πληροφοριακό σοκ στην προσπάθεια να επεξεργαστεί την κάρτα σου.

Φρουρός 2: Εδώ και τρεις μήνες, από τότε που διάβασε το ποίημά σου στη στήλη «Χρονολογία και τόπος γέννησης», ξερνάει συνέχεια καπνό.

Φρουρός 3: Όχι, δεν είναι καθόλου καλό αυτό. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, στη στήλη «Αιτιολογία για την αλλαγή κοινωνικής κατάστασης», ζωγράφισες κάτι ακαταλαβίστικο.

(Οι ζωγραφιές δείχνονται στο κοινό)

Φρουρός 1: Ε! Πού είσαι; Απάντησέ μου. Δεν είναι σωστό να ζωγραφίζεις στη στήλη «Αιτιολογία για την αλλαγή κοινωνικής κατάστασης» και μετά να χάνεσαι στη φύση.

Φρουρός 2: Δεν είναι καθόλου σωστό αυτό.

Φρουρός 3: Πρέπει να το παραδεχτείς.

(Όλοι φρουροί έχουν χάσει τον έλεγχο. Οι άνθρωποι περνούν τα σύνορα)